

59

2020.48.hét

Péntek 583-594

II. Jézus és a Templom

583 Jézus, miként előtte a próféták, a jeruzsálemi Templom iránt mélységes tiszteletet tanúsított. Itt mutatta be József és Mária a születése után negyven nappal. [\[375\]](#) Tizenkét évesen úgy határozott, hogy a Templomban marad, hogy szüleit emlékeztesse, hogy neki Atyja dolgaiban kell lennie. [\[376\]](#) Rejtett élete során évről évre legalább a húsvéti ünnepre fölment a Templomba; [\[377\]](#) nyilvános működésének szinte ritmusát adta a zsidók nagy ünnepeinek jeruzsálemi zarándoklata. [\[378\]](#)

584 Jézus úgy megy föl a Templomba, mint az Istennel való találkozás kiváltságos helyére. Számára a Templom Atyjának lakása, az imádság háza, és méltatlankodik amiatt, hogy külső előcsarnokát piaccá tették. [\[379\]](#) Amikor a kereskedőket kiűzi a Templomból, Atyja iránti féltő szeretetből teszi: "Ne tegyétek Atyám házat vásárcsarnokká!" Tanítványai emlékeztek az Írás szavára: "Emészt a házadért való buzgóság" (Zsolt 69,10; Jn 2,16--17). Föltámadása után az apostolok tiszteletteljes magatartást tanúsítottak a Templom iránt. [\[380\]](#)

585 Jézus azonban szenvedésének küszöbén megjövendölte ennek a csodálatos építménynek a romlását, melyből nem fognak követ kövön hagyni. [\[381\]](#) Ezt mint a végső időnek jelét jövendöli, melyek az Ő húsvétjával kezdődnek meg. [\[382\]](#) De ezt a próféciát eltorzítva hamis tanúk idézni tudták a kihallgatáson a főpap előtt, [\[383\]](#) majd gúnyolódva a keresztre szegezett Jézus fejére olvasták. [\[384\]](#)

586 Jézus egyáltalán nem volt ellenséges a Templommal szemben, [\[385\]](#) ahol tanításának lényeges részeit mondta el; [\[386\]](#) le akarta róni a templomadót Péterrel együtt, [\[387\]](#) akit az imént tett leendő Egyháza alapjává. [\[388\]](#) Sőt azonosította magát a Templommal, amikor úgy mutatta be magát, mint Isten végső emberek között lakását. [\[389\]](#) Ezért testi megölése [\[390\]](#) a Templom lerombolását jövendöli, ami ki fogja nyilvánítani az üdvösség története új korszakának kezdetét: "Eljön az óra, amikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben nem fogjátok imádni az Atyát" (Jn 4,21). [\[391\]](#)

III. Jézus és Izrael hite az egy, szabadító Istenben

587 Ha a Törvény és a jeruzsálemi Templom a Jézusnak való "ellentmondás" [392] alkalma lehetett Izrael vallási hatóságai számára, bűnököt megváltó feladata, ami a kifejezetten isteni tevékenység, valóságos botránykő lett számukra. [393]

588 Jézus botrány volt a farizeusoknak amiatt, hogy a vámosokkal és a bűnösökkel [394] éppoly családiasan étkezett, mint velük. [395] Azoknak, "akik magukat igaznak tartották és másokat megvetettek" (Lk 18,9), [396] mondta Jézus: "Nem az igazakat jöttem hívni, hanem a bűnösöket a bűnbánatra" (Lk 5,32). Még tovább ment, amikor a farizeusok füle hallatára kijelentette, hogy mivel a bűn egyetemes, [397] azok, akik úgy gondolják, hogy nem szorulnak gyógyulásra, magukat vakítják meg. [398]

589 Mindenekelőtt azonban Jézus azzal keltett megütközést, hogy a bűnösök iránti irgalmas magatartását Isten bűnösök iránti magatartásával azonosította. [399] Egészen odáig ment, hogy egy asztalhoz ülve a bűnösökkel [400] arra utalt, hogy bebocsátja őket a messiási lakomára. [401] De főként amikor bűnököt bocsátott meg, állította Jézus dilemma elé Izrael vallási hatóságait. Nemde jogosan mondták fölháborodásukban: "Ki bocsáthatja meg a bűnököt, ha nem egyedül az Isten" (Mk 2,7)? Jézus, amikor bűnököt bocsát meg, vagy káromkodik, mert ember létére egyenlővé teszi magát Istennel, [402] vagy igazat mond, és akkor személye jelenvalóvá teszi és kinyilatkoztatja Isten Nevét. [403]

590 Egyedül Jézus személyének isteni mivolta igazolhatja ezt a feltétlen követelményt: "Aki nincs velem, ellenem van" (Mt 12,30); ugyanígy, amikor azt mondja, hogy "nagyobb, mint Jónás, (...) nagyobb, mint Salamon" (Mt 12,41--42), vagy nagyobb a Templomnál; [404] amikor magára vonatkoztatja, hogy Dávid urának nevezi a Messiást; [405] amikor azt mondja: "Mielőtt Ábrahám lett, én vagyok" (Jn 8,58); és: "Én és az Atya egy vagyunk" (Jn 10,30).

591 Jézus azt kérte Jeruzsálem vallási hatóságaitól, hogy higgyenek benne Atyja művei miatt, melyeket Ő vitt végbe. [406] De a hit aktusának ehhez át kellett mennie egy titokzatos önmagának-meghaláson "a felülről való új születésre" [407] az isteni kegyelem vonzásának hatására. [408] A megtérésnek ez az igénye -- melynek háttérében ott voltak az oly csodálatosan beteljesedett ígérek [409] -- érthetővé teszi a főtanács tragikus tévedését, mely úgy gondolta, hogy Jézus, mint istenkáromló, halált érdemel. [410] Így tagjai egyszerre cselekedtek tudatlanságból [411] és a hitetlenség [412] vakságából. [413]

Összefoglalás

592 Jézus nem eltörölte, hanem beteljesítette a sinai Törvényt, [\[414\]](#) oly tökéletesen, [\[415\]](#) hogy kinyilatkoztatja végső értelmét, [\[416\]](#) és az ellene elkövetett törvényszegéseket megváltja. [\[417\]](#)

593 Jézus tisztelte a Templomot, a zsidók zarándokünnepein fölment a Templomba, és buzgó szeretettel szerette mint Isten emberek között lakásának helyét. A Templom az Ő misztériumának előképe. Megjövendöli lerombolását, de úgy, mint saját megölésének képét és az üdvtörténet új korszakának kezdetét, amikor az Ő teste lesz a végső Templom.

594 Jézus olyan tetteket művelt, mint például a bűnök megbocsátása, melyek Őt mint üdvözítő Istent nyilvánították ki. [\[418\]](#) Egyes zsidók, akik nem ismerték el benne az emberré lett Istent, [\[419\]](#) embernek tekintették, aki Istenné tette magát, [\[420\]](#) s mint istenkáromlót elítélték.